

Република Србија
АГЕНЦИЈА ЗА РЕСТИТУЦИЈУ
 Јединица за враћање имовине
 жртава Холокауста
 Београд, ул Масарикова бр. 5
 Број:46-000297/2017
 Датум: 02.07.2018. године
 В.А.

РЕШЕЊЕ ЈЕ ПРАВНОСНАЖНО
 Дана 21.07.2018 год.

Агенција за реституцију – Јединица за враћање имовине жртава Холокауста, ул. Масарикова бр.5, Београд, решавајући по захтеву Јеврејске општине Београд, ул. Краља Петра бр. 71/А, Београд, чији је пуномоћник адв. Софија Француски Леви из Београда, ул. Милешевска бр.2, за враћање одузете имовине, заведеног под бројем предмета 46-000297/2017, на основу члана 12. и чл. 18. став 1. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника („Сл. гласник РС“ бр.13/2016) и на основу чл. 136. ст. 1. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“ бр. 18/2016), након спроведеног поступка, донела је дана 02.07.2018. године следеће:

РЕШЕЊЕ

1. **УСВАЈА СЕ захтев, враћа имовина и утврђује право својине у корист Јеврејске општине у Београду, ул. Краља Петра бр. 71а, у уделу од 1/2 идеалних делова и то на:**

- на стану-соби бр.9 (ев.бр.9), на мансарди, површине 6 м²,
- на стану-соби бр.12 (ев.бр.12), на мансарди, површине 6 м²,

постојећи у стамбеној згради за колективно становање у Ул.Кнеза Симе Марковића бр.7 у Београду, која зграда је уписана у лист непокретности бр.1147 КО Стари град, под редним бројем 1, као објекат преузет из земљишне књиге, на катастарској парцели бр.1994 КО Стари град, одузета ранијим власницима **Лауфер Терезији и Шлезингер Паули** решењима Комисије за национализацију при НОО Стари град Н бр.5080/59 од 20.12.1960. године и Комисије за национализацију при Извршном већу НС НР Србије бр.3147/61 од 12.10.1961. године.

2. На становима из тачке 1. диспозитива овог решења, на којима постоји право закупа, подносилац захтева из тачке 1. диспозитива овог решења, од дана извршности овог решења, ступа на место закупадвца у односу на лица са правом закупа, под условима утврђеним законом, којим се уређује област становања.

3. На основу овог решења, а по правоснажности истог, надлежни орган за упис права на непокретностима, извршиће упис права својине на враћеним непокретностима и у уделима одређеним као у тачки 1. диспозитива, у корист Јеврејске општине Београд.

4. Наглаже се надлежном органу за упис права на непокретностима, да на основу овог решења, а по његовој правоснажности, изврши брисање свих хипотекарних терета забележених у било чију корист на непокретностима из тачке 1. диспозитива овог решења.
5. Враћена имовина је у слободном промету, а Република Србија, односно јединица локалне самоуправе имају право прече куповине приликом првог отуђења.
6. **ОДБИЈА СЕ** захтев Јеврејске општине у Београду, ул. Краља Петра бр. 71а, за враћање стмабене зграде у ул. Кнеза Симе Марковића бр.7 у Београду, која зграда је уписана у лист непокретности бр.1147 КО Стари град, под редним бројем 1, иза ранијег власника Адум Стевке као неоснован у потпуности.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Јеврејска општина Београд, обратила се захтевом за враћање одузете имовине и то непокретности на катастарској парцели број 1147 КО Стари град иза ранијег власника Адум Стевке, Шлезингер Пауле и Шлезингер Натана, заведене под бројем предмета 46-000297/2017, на основу Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника.

У току поступка пред овим органом, дана 13.03.2018. године, одржана је усмена расправа на коју је приступио пуномоћник подносиоца захтева, која је том приликом навела да остаје код поднетог захтева за враћање одузете имовине и то непокретности на кп.бр. 1994 КО Београд 1 старог премера, иза ранијег власника Адум Стевке, Шлезингер Пауле, Шлезингер Натана, односно његове наследнице Лауфер Терезије.

Државно правобранилаштво изјаснило се поднеском Рес-147/18 од 06.03.2018. године, у коме су навели да је неопходно испитати да ли су Лауфер Терезија и Адум Стевка били припадници јеврејске заједнице, да је на обејкту заснована етажна својина, те да станови који су откупљени не могу бити предмет натуралне реституције, док станови бр. 9, 11 и 12, који су уписани у корист општине Стари град, евентуално подобни натуралном враћању уколико нису откупљени.

Општинско правобранилаштво ГО Стари град, изјаснило се поднеском Уп 862/18, у коме су навели да је решењем Агенције бр. 46-000048/2013 већ враћен део зграде и то стан бр. 9 и 12, иза, те да је у току поступак иселења на стану бр.11. Даље су навели да предлажу Агенцији да донесе закониту одлуку у складу са чл. 8, 18, 22, 23, 24 и 26 Закона о враћању одузете имовине и обештећењу.

Градско правобранилаштво града Београда, изјаснило се поднеском Р2-31/18 у коме су навели да предлажу поступајућем органу да изведе све доказе неопходне за утврђивање чињеница релевантних за одлучивање, те да донесе одлуку у складу са Законом о отклањању последица жртава Холокауста које немају живих наследника.

На основу исправа приложених уз захтев, одржане усмене расправе, доказа изведених на истој, Агенција за реституцију је утврдила следеће чињенично стање:

Увидом у стари ЗКУЛ бр.2303 КО Београд 1, утврђено је да је у А листу уписана катастарска парцела бр.1994, површине 347,90 м², на њој кућа к.бр.7 у улици кнеза Симе Марковића са кућиштем и двориштем, да је под Дн бр.11211/39 на основу Уговора о куповини и продаји од 23.12.1939. године, Ов бр.14504/39, Акта Државне хипотекарне банке бр.40902 од 25.02.1939. године и акта Пореске управе у Београду бр.70808 од 08.12.1939. године, укњижено право власништва на земљишту у корист Шлезингер Натана из Винковаца са $\frac{1}{4}$, Шлезингер Пауле, жене Натанове, из Винковаца са $\frac{1}{4}$, Шлезингер Соломоновог Александра, из Беле Цркве са $\frac{1}{4}$ и Шлезингер

Јелцицавете, жене Александрове, из Беле Цркве, са $\frac{1}{4}$, да је под Дн бр.2456/42 на основу Урсебе о припадању имовине Јевреја Србији бр.3313 од 26.08.1942. године, овлашћења Министра финансија бр.72690 од 06.10.1942. године и акта Комесарске управе јеврејске непокретне имовине од 29.09.1942. године, укњижено право власништва на некретнине у А лист у корист Србије са целином, да је под Дн бр.1832/46 на основу решења Народног Среског суда за први реон града Београда од 05.04.1946. године брисан претходни упис, да је под Дн бр.7744/47 на основу извршног закључка Среског суда О бр.9/47 од 08.04.1947. године, купопродајног уговора од 17.12.1947. године, Ов бр.4164/47 укњижено права власништва на $\frac{1}{2}$ земљишта у А листу Шлезингер Александра и Јелисавете, у корист Адум Стевке, рођене Дробњак из Београда са $\frac{1}{2}$, да је под Дн бр.587/60 на основу правноснажног решења Среског суда у Винковцима О бр.871/58 од 28.12.1953. године, укњижено право власништва на $\frac{1}{2}$ земљишта у А листу Шлезингер Натана у корист Лауфер Терезије из Загреба, да је под Дн бр.2918/61, на основу решења Комисије за национализацију НОО Стари град Н бр.5080/59 од 20.12.1960.године и решења Секретаријата за финансије СО Стари град Н 111/60 од 22.01.1960.године, укњижено да је непокретност у А листу друштвена својина, као и да су изузети од национализације један четворособан стан бр.2 у партеру десно од улаза, у корист Адум Стевке, рођ.Дробњак, из Београда и један трособан стан бр.3 на првом спрату лево од степеништа, у корист Лауфер Терезије из Загреба, да је под Дн бр.3650/62, на основу уговора о куповини и продаји Првог среског суда за града Београд од 09.05.1962. године, забележено право својине на трособном стану бр.3 на првом спрату лево од степеништа у згради бр.7 у Ул.кнеза Симе Марковића на кат.парцели бр.1994 власништво Лауфер Терезије из Загреба, у корист Сретеновић Драгомира и Сретеновић Радмиле са по $\frac{1}{2}$, да је под Дн бр.4247/62 на основу решења Комисије за национализацију при Извршном већу НР РС од 12.10.1961. године брисан упис изузимања стана бр.2 и забележено да је од национализације изузет један четворособан стан на првом спрату десно од улаза који носи ознаку 4, у корист Адум Стевке, рођ.Дробњак из Београда.

Решењем Комисије за национализацију при НОО Стари град у Београду Н бр.5080/59 од 20.12.1960.године, национализована је и постала општенародна имовина - зграда у Београду у Ул.кнеза Симе Марковића бр.7, која се састоји од три четворособна, три трособна и једног двособног стана, као и шест посебних соба, уписана у ЗКУЛ бр.2303, на катастарској парцели бр.1994 КО Београд 1, као раније власништво Шлезингер Пауле са $\frac{1}{4}$ идеалних делова, Адум Стевке са $\frac{1}{2}$ идеалних делова и пок.Шлезингер Натана са $\frac{1}{4}$ идеалних делова, кога је наследила Лауфер Терезија, док је ставом два диспозитива истог решења изузет и остављен у корист Адум Стевке, један четворособни стан бр. 2, у партеру зграде, десно од улаза и у корист Лауфер Терезије, један трособан стан бр.3, на првом спрату зграде, лево од степеништа.

Решењем Комисије за национализацију при Извршном већу НС НР Србије бр.3147/61 од 12.10.1961. године преузето из предмета бр. 46-000048/2013, измењено је решење Комисије за национализацију при НОО Стари град у Београду Н бр.5080/59 од 20.12.1960.године, у делу који се односи на изузимање посебног дела национализоване зграде у Ул.Кнеза Симе Марковића бр.7 (ранији назив Богојављенска улица), тако да је у корист Адум Стевке изузет од национализације и остављен у својину – један четворособан стан бр.4, на првом спрату, десно од улаза, док је у свему осталоме решење бр.5080/59 од 20.12.1960.године остало неизмењено.

Увидом у решење Одељења за финансије СО Стари град Н бр.5080 од 25.06.1964. године, преузето из списка предмета бр. 46-000048/2013, утврђено је да је за национализовану стамбену зграду и земљиште под зградом, као и земљиште које служи за редовну употребу зграде у Ул. Кнеза Симе Марковића бр.7, уписане код Другог

општинског суда у Београду, у ЗКУЛ бр.2303, на кат.парцели бр.1994 КО Београд 1, одређена новчана накнада бившим власницама Адум Стевки и Пауфер Терезији, и то за два четворособна стана, два трособна стана, један двособан стан и шест одвојених соба, док за ранију власницу Шлезингер Паулу није одређена накнада, будући да није одлучено о изузимању у њену корист.

Увидом у Уверење РГЗ-а бр. 952-2-3-2422/2012 од 19.11.2012. године, утврђено је да кат. парцели бр. 1994 КО Београд 1, старог премера, одговара парцела бр. 1994 КО Стари град, новог премера.

Увидом у приложени лист непокретности бр. 1147 КО Стари град, утврђено је да је у А листу истог уписана кат. парцела бр. 1994, као градско грађевинско земљиште у површини од 355м², у ул. Кнеза Симе Марковића бр.7, Београд, да је у Б листу наведена парцела уписана као државна својина Републике Србије, са правом коришћења власника посебних делова зграде уписаних у В листу 2.део, да је у В листу 1.део, под редним бројем 1 уписан објекат преузет из земљишне књиге, описан као зграда за колективно становање у Ул. кнеза Симе Марковића бр.7, да су у В листу 2.део уписани посебни физички делови објекта под редним бројем 1, и то стан десно, бр.9, на мансарди, површине 6 м², стан десно бр.11 на мансарди, површине 8 м² и стан десно бр.12 на мансарди, површине 6 м², као државна својина Републике Србије са правом коришћења општине Стари град, док су преостали станови бр.1,2,3,4,5,6,7,8 и 10 у приватној својини различитих физичких лица.

Увидом у допис Општинског правобранилаштва Градске општине Стари град бр. Уп-415/13 од 28.06.2013. године као и документацију приложену уз допис, преузето из предмета 46-000048/2013, утврђено је да су, према подацима из евиденције непокретне имовине Градске општине Стари град, све стамбене јединице у згради у ул. Кнеза Симе Марковића бр.7 отуђене из режима државне својине путем уговора о откупу, изузев стана-собе бр. 9, за коју постоји закључен Уговор о закупу на неодређено време са Ђурашковић Миодрагом, стана-собе бр.11, у вези које се води поступак за иселење, покренут по захтеву Јавног правобранилаштва ГО Стари град и стана-собе бр.12 на мансарди зграде, за које нема доказа да су откупљени.

Увидом у Уговор о закупу стана бр.01-11/2011, утврђено је да је исти закључен 21.09.2011. године између ЈП „Градско стамбено“ и закупца Ђурашковић Миодрага и да је предмет уговора стан бр.9, површине 6 м², у Ул. кнеза Симе Марковића бр.7, примљен на коришћење на неодређено време.

Увидом закључак ГО Стари град бр.020-3-42/12 од 26.01.2012. године, утврђено је да је Ђурашковић Миодрагу, закупцу на неодређено време стана-собе бр.9, површине 6 м², на мансарди зграде у ул. Кнеза Симе Марковића бр.7, дата сагласност за извођење радова на инвестиционом одржавању и замени фасадне столарије на предметном стану, без права на потраживање својинских или облигационих права на посебном делу објекта, по основу изведених радова.

Увидом у Уговор о закупу стана бр.277/86, утврђено је да је исти закључен 01.04.1986. године између Општинске заједнице за становање и Ђурић Милене и да је предмет уговора стан бр.12, површине 6 м², на мансарди зграде у Ул. кнеза Симе Марковића бр.7, примљен на коришћење на неодређено време.

Увидом у поднесак Јавног правобранилаштва ГО Стари град број Уп 304/12 од 04.12.2012. године, утврђено је да је законски заступник општине Стари град поднео предлог за доношење решења за иселење из собе –стана бр.11, површине 8 м², на мансарди зграде у Ул. кнеза Симе Марковића бр.7, коју Протић Славка користи без правног основа.

Увидом у решење Одељења за грађевинске послове ГО Стари град бр.351-64/12 од 14.03.2012. године, утврђено је да је Градској општини Стари град одобрено

инвестиционо одржавање стана-собе бр.9, површине 6 м², на мансарди зграде у Ул.кнеза Симе Марковића бр.7.

Поступајући по налогу овог органа, ЈП „Градско стамбено“ се дописом бр.01-790 од 27.04.2017.године и документацијом достављеном уз допис, изјаснило да су у систему наплате станови бр.12 и бр.10, коме је припојен стан 9, док је стан бр.11 искључен из наплате 13.09.1979. године, коју чињеницу је поступајући орган утврдио читањем закључка бр.5-325/78 од 13.09.1979. године којим је из фонда стамбених зграда и станова СИЗ-а становања општине Стари град искључен стан у Ул.кнеза Симе Марковића бр.7 на коме је носилац станарског права била Марковић Вера, те је предметна просторија уступљена Кућном савету зграде, за потребе свих станара и не може се користити за становање.

Из садржине обрасца П8-Спецификације национализованих станова у ул. Кнеза Симе Марковића бр.7, као и Уговора о откупу, приложених уз допис Општинског правобранилаштва Градске општине Стари град бр. Уп-415/13 од 28.06.2013. године и допис ЈП „Градско стамбено“ бр.01-790 од 27.04.2017.године, утврђено је да је национализовано укупно пет станова и шест соба, који су у међувремену сви откупљени, изузев две собе бр.9 и бр.12 чији је корисник Градска општина Стари град, као и собе бр.11 која је искључена из стамбеног фонда општине и уступљена Кућном савету зграде у Ул.кнеза Симе Марковића бр.7.

Увидом у Закључак О. бр. 9/47 од 08.04.1947. године, утврђено је да је Лауфер Терезија ћерка Шлезингер Александра и Јелисавете, убијених за време Холокауста дана 28.11.1941. године.

Увидом у Списак обвезника Јеврејског верског приноса, утврђено је да је су у истом наведена имена Шлазингер Натана и Пауле.

Увидом у централну базу података Агенције за реституцију, утврђено је да иза Пауле Шлазингер и Лауфер Терезије није поднет захтев за враћање имовине из тачке 1 диспозитива на основу Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, а да је захтев иза Адум Стевке заведен под бр. 46-000048/2013.

Увидом у правоснажно делимично Решење Агенције бр. 46-000048/2013 од 17.07.2017. године, утврђено је да су станови из тачке 1. диспозитива враћени Адум Весни и Васовић Маријани као јединим законским наследницима Адум Стевке у уделу од по ¼ идеалних делова.

На основу овако изведених доказа, Агенција је нашла да су испуњени услови да се усвоји део захтев Јеврејске општине Београд који се односи набивше власнике Паулу Шлезингер и Лауфер Терезију.

Чланом 1 Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама холокауста које немају живих законских наследника („Сл. гласник РС“ бр.13/2016) прописано је да се овим законом, ради отклањања последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих наследника, уређују услови, начин и поступак враћања имовине одузете припадницима јеврејске заједнице који немају законских наследника и враћања одузете имовине организацијама које су у време одузимања биле у функцији јеврејске заједнице, за имовину која је одузета на територији Републике Србије за време Холокауста или на основу прописа из члана 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, као и финансијска подршка Републике Србије јеврејској заједници у Републици Србији.

Чланом 2 ст. 1 тачка 1 Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама холокауста које немају живих законских наследника („Сл. гласник РС“ бр.13/2016) под "одузетом имовином" подразумевају се непокретности и покретне ствари и предузећа која су одузета бившим власницима за време Холокауста или применом прописа из члана 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу.

Имовина која је предмет захтева, одузета је ранијем власнику Лауфер Терезији Шлезингер Паули, на основу Решења Комисије за национализацију при НОО Стари град Н бр.5080/59 од 20.12.1960. године и Решења Комисије за национализацију при Извршном већу НС НР Србије бр.3147/61 од 12.10.1961. године и то применом Закона о национализацији најамних зграда и грађевинског земљишта, а који пропис је наведен чланом 2. ставом 1. тачком 34. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу. Дакле, како је предметна имовина одузета применом прописа из чл. 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, иста има статус „одузете имовине“ и у смислу Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама холокауста које немају живих законских наследника („Сл. гласник РС“ бр.13/2016).

Чланом 2 ставом 1 тачком 3 Закона прописано је да се под појмом "бивши власник" у смислу овог Закона подразумева **физичко лице које је било припадник јеврејске заједнице и власник у време одузимања имовине** и правно лице које је у време одузимања имовине на било који начин било у функцији јеврејске заједнице, а које је било власник имовине у време одузимања.

Агенција је, испитујући услове прописане наведеним чланом имала у виду да је Паули Шлезингер, као и родитељима Лауфер Терезије, Александру и Јелисавети Шлезингер, имовина била одузета у време Холокауста, на основу Уредбе о припадању имовине јевреја Србији, као припаднику јеврејске заједнице. Такође из списка обвезника јеврејског приноса, утврђено је да је у истом заведена Паула Шлезингер. Даље, Терезија Лауфер, као потомак Александра и Јелисавете Шлезингер, такође је, по налазу овог органа, припадник јеврејске заједнице, будући да је иста, ћерка лица која су од стране окупатора за време Холокауста третирана као припадници јеврејске заједнице, услед чега су лишени живота и имовине, која је одузета на основу Уредбе о припадању имовине Јевреја Србији. На основу свега изнетог, овај орган је утврдио да су и Лауфер Терезија и Паула Шлезингер припадници јеврејске заједнице, те да по истом основу, подносилац захтева остварује право на враћање имовине одузете бившим власницима.

У доказном поступку, Агенција је испитивала и да ли се ради о имовини без наследника у смислу чл. 2 тачка 2. Закона, којим је прописано да се под "имовином без наследника" сматра одузета имовина за коју није поднет захтев, односно за коју је захтев поднет од лица које нема активну легитимацију у смислу одредаба Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, осим имовине за коју је обавезу обештећења бившег власника преузела страна држава по основу међународног уговора.

Увидом у електронску базу података Агенције за реституцију, утврђено је да није поднет захтев иза ранијег власника Лауфер Терезије и Шлезингер Пауле, према одредбама Закона о враћању одузете имовине и обештећењу („Службени гласник РС“ бр. 72/2011, 108/13, 142/14 и одлука 88/15-УС). С тим у вези, а како није поднет захтев за враћање имовине иза ранијих власника, то је овај орган нашао да у конкретном случају, имовина која је предмет захтева има својство имовине без наследника.

Чланом 6. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника („Сл. гласник РС“ бр.13/2016), прописано је да се враћање имовине у натуралном облику спроводи се у складу са овим законом и Законом о враћању одузете имовине и обештећењу, те је агенција посебно испитивала услове прописане чл 15., 17., 18. и 28. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу.

У току доказног поступка, а на основу Акта о подржављењу, Листа непокретности и Извештаја Одељења за имовинско-правне послове ГО Стари град, утврђено је да су станови бр. 9 и 12 у државној својини, корисништво ГО Стари град, да се исти налазе у оквиру зграде која представља стари објекат из национализације, те да

су исти, као такви, подобни натуралној реституцији у смислу чл. 15 Закона о враћању одузете имовине и обештећењу.

Што се тиче облика и структуре станова из тачке 1 диспозитива, упоређивањем данас уписаног стања, са стањем из Обрасца П-8, као и имајући у виду Извештај одељења за грађевинске послове ГО Стари град, утврђено је да су наведени станови вођени од уноса истих у фонд ГО Стари град са истом површином са којом су и данас уписани у ЛН, те да нису евиденирани грађевински радови којим је дошло до увећања истих. На стану 9 евидентирани су радови на инвестиционом одржавању одобрени Закључком ГО Стари град бр. 020-3-42/12, међутим исти радови немају карактер увећања у смислу чл. 17. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу.

Код одређивања удела у праву на враћање одузете имовине, овај орган утврдио је на основу акта о подржављењу и стања у земљишној књизи да су раније власнице Лауфер Терезија и Шлезингер Паула биле сувласнице на целом објекту у уделу од по 1/4 идеалних делова. На основу наведеног, овај орган је нашао да подносилац захтева остварује право на враћање посебних физичких делова из тачке 1. диспозитива, иза Лауфер Терезије и Пауле Шлезингер, у уделу од 1/2 идеалних делова.

Имајући у виду да су посебни физички делови из тачке 1. диспозитива, одузети ранијим власницима Лауфер Терезији и Паули Шлезингер применом прописа из члана 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, да су исте биле припадници јеврејске заједнице у смислу чл. 2. тачка 3. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, да се ради о имовини без наследника у складу са чл. 2. тачка 2. истог Закона, да на предметним становима није дошло до увећања у смислу чл. 17. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, да су исти у државној својини а да нису изузети од натуралне реституције у складу са чл. 18. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, као и да је Јеврејска општина у Београду активно легитимисана за остварење права на враћање имовине одузете на територији града Београда у смислу члана 13. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, то је Агенција утврдила да су испуњени сви Законом прописани услови за враћање непокретности из тачке 1 диспозитива овог решења.

Код одлучивања о преносу државине на становима који су предмет враћања, поступајући орган је посебно имао у виду члан 27. став 3. Закона о враћању одузете имовине, којим је прописано да се станови на којима постоји законом заштићено станарско право враћају у својину бившем власнику који од дана извршности решења о враћању постаје закуподавац заштићеном станару, под условима утврђеним законом, којим се уређује становање. Сходно наведеном, а како су предметни станови дати у закуп на недоређено време, овај орган је нашао да постоје услови да се одложи пренос државине у складу са чл. 27 ст. 3 Закона, те је одлучено као у тачки 2. диспозитива овог решења.

У складу са чланом 19. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама холокауста које немају живих законских наследника, којим је прописано да се у решењу налаже надлежним органима извршење решења, као и брисање евентуалних терета, одлучено је као у тачки 3. и 4. диспозитива овог решења.

Чланом 62. став 3. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, прописано је да је враћена имовина у слободном промету, а да Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе имају право прече куповине приликом првог отуђења те је одлучено као у тачки 5. диспозитива овог решења.

Што се тиче преосталих посебних физичких делова зграде у ул. Кнеза Симе Марковића 7. у спроведеном поступку утврђено је да су исти отуђени из режима државне својине путем откупа, те исти нису подобни за враћање у смислу чл. 4. Закона

о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника. будући да су трећа лица стекла права која у поступку реституције не могу бити поврћена. Стан бр. 11. на основу Закључка бр.5-325/78 од 13.09.1979. године. искључен је из фонда ГО Стари град и уступљен стамбеној заједници, чиме је исти стекао својство заједничке просторије која је као таква у приватној својини власника посебних физичких делова зграде, те иста такође не може бити враћена у смислу чл. 4 Закона.

Део захтева који се односи на бившег власника Адум Стевку, овај орган ценио је као неоснован, будући да је иза исте поднет захтев на основу Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, при чему је поводом тог захтева донето Делимично Решење Агенције бр. 46-000048/2013 којим је утврђено право својине на становима из тачке 1 диспозитива у корист подносилаца захтева у уделу од укупно $\frac{1}{2}$ идеалних делова, колико је Адум Стевка и имала у моменту подржављења. Како је иза Адум Стевке поднет захтев од лица која су активно легитимисана, то се предметни удео не може сматрати имовином без наследника у смислу чл. 2. став 1. тачка 2. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, те је одлучено као у тачки 6. диспозитива.

Овај орган ценио је и друге чињенице и доказе, али их није посебно образлагао јер је нашао да су исти без утицаја на одлучивање.

УПУТСТВО О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ:

Против овог решења странка може изјавити жалбу Министарству финансија, као другостепеном органу, у року од 15 дана од дана достављања овог решења, и то писаним путем или усмено на записник преко Агенције за реституцију - Јединица за враћање имовине жртава Холокауста, у довољном броју примерака за орган и странке.

Саветник за поступак враћања
одузете имовине жртава Холокауста
Андријанић Веселин

Сектор за координацију и надзор

В. Д. ДИРЕКТОРА
Страхиња Секулић

Доставити:

- Подносиоцу захтева Јеврејској општини Београд, преко пун. адв. Софије Француски Леви из Београда, ул. Милешевска бр.2,
- Државном правобранилаштву, ул. Немањина бр.22-26, Београд,
- Градском правобранилаштву града Београда, ул. Тиршова бр.3/III, Београд,
- Општинском правобранилаштву градске општине Стари град, ул. Македонска 42, 11000 Београд,
- Агенцији за реституцију-централна јединица, Сектору за координацију и надзор,
- Архиви,
- У предмет.

ЕКСПРЕДОВАНО
ИЗ АГЕНЦИЈЕ ЗА РЕСТИТУЦИЈУ

Датум 27. 08. 2018

Доставити по правоснажности:

- Управи јавних прихода града Београда, Одељење за подручје ГО Стари град, ул. Македонска 42, 11000 Београд,
- РГЗ-служби за катастар непокретности Стари град, ул. Цара Душана бр. 1, 11000 Београд,
- Републичкој дирекцији за имовину Републике Србије, ул. Краља Милана бр. 16, 11000 Београд,
- Агенцији за реституцију-централна јединица, Сектору за координацију и надзор,

Датум 03. 07. 2018

ПОВРАТНИЦА

ВА (jo)

Број 46-297/12

Предмет пошиљке ..... Решени

..... 2.7.2018

Предмет пошти ..... одв Софија

..... Француски леви (Ферреј)

На адресу ..... обилетна

..... Мишевска 2

у ..... Београд

Адреса

.....

.....

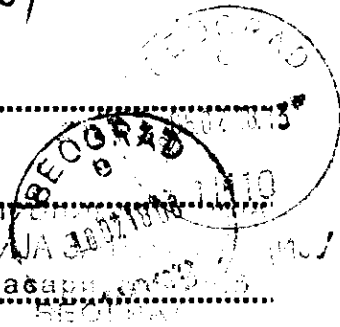
.....

.....

.....

.....

.....

1971 јач
Напомена пошиљаоца .....

Потврђујем да сам дана ..... 20 ..... Г.
(датум исписати словима)

примио пошиљку означену на предњој страни

ПОТПИСИ

FRANUSKI LIVRIJA
(прималац)

(достављач - поштоноша)

Јан 29-04-92
(однос према лицу уместо кога је пошиљка примљена)

НАПОМЕНА ДОСТАВЉАЧА - ПОШТОНОШЕ

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АГЕНЦИЈА ЗА РЕСТИТУЦИЈУ

Масарикова број 5

Београд

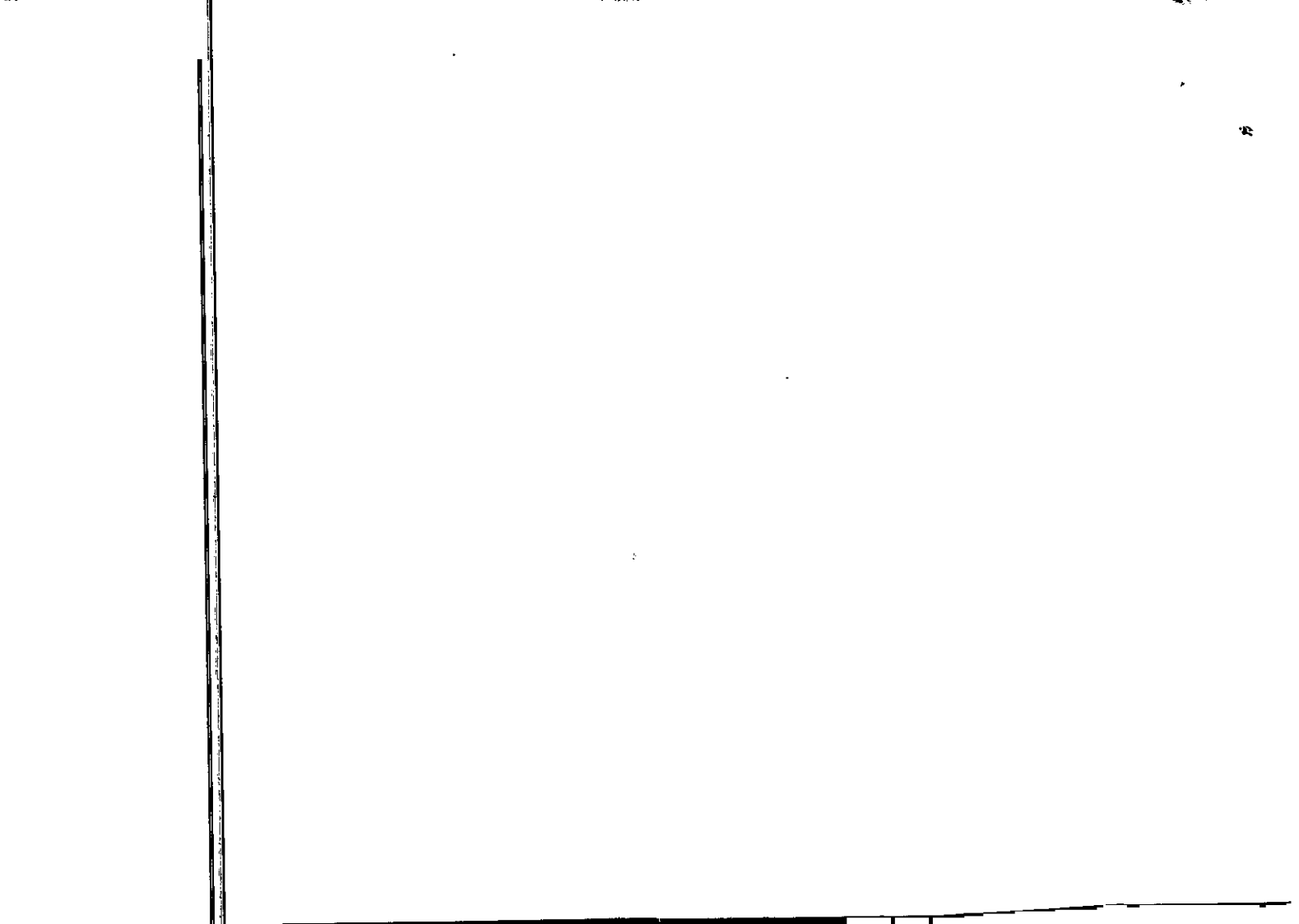
Број

Датум

46-297/17

ДОСТАВНИЦА ВА

ПРЕДМЕТ ПОШИЛЈКЕ	ПРИМАЛАЦ	ПРИМЉО	ДАТУМ
46-297/17 - решење	ОП - Стари град	РЕПУБЛИКА СРБИЈА - БЕОГРАД Градска општина Стари град Правобранилаштво Градске општине Стари град	
02.07.18	Милевоковић 42	број: _____ датум: 05-07-2018	PC

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АГЕНЦИЈА ЗА РЕСТИТУЦИЈУ

Масарикова број 5

Београд

Број

Датум

96 - 297 / 17

ДОСТАВНИЦА ВА

ПРЕДМЕТ ПОШИЛЈКЕ	ПРИМАЛАЦ	ПРИМАО	ДАТУМ	
96-297/17 резерве -02.07.18	ИП КРЕМАЈИНА 21-26	<table border="1"><tr><td>ПРИМЉЕНО У ДРЖАВНОМ ПРЕОБРАТИЛИШТВУ 4. 07. 2018 БР. _____</td></tr></table>	ПРИМЉЕНО У ДРЖАВНОМ ПРЕОБРАТИЛИШТВУ 4. 07. 2018 БР. _____	
ПРИМЉЕНО У ДРЖАВНОМ ПРЕОБРАТИЛИШТВУ 4. 07. 2018 БР. _____				

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АГЕНЦИЈА ЗА РЕСТИТУЦИЈУ
Масарикова број 5
Београд
Број
Датум

46 - 297/17

ДОСТАВНИЦА ВА

ПРЕДМЕТ ПОШИЛЈКЕ	ПРИМАЛАЦ	ПРИМИО	ДАТУМ
46 - 297/17 — решење — 02.07/18	М Тршкова 3	ПРИМИО 02.07.2018 У ГРАДСКОМ ПРАВОБРАНИЛАШТВУ БЕОГРАД	

